

Intervju med Ola Ahlqvist, intervjuperson nr 70

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:52:54 + 00:04:58

Datum: 2018-11-21

Intervjuare: Marja Ågren

Plats: Ett mötesrum på Olas arbetsplats Prové, vid Önnereds Brygga, Göteborg

Tid: 11:00 – ca 12.00

Intervju med Ola Ahlqvist

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:01]: Ja då ska jag först säga att det är den 21 november 2018 och vi sitter här för att göra en intervju för projektet Göteborg berättar och vi är på Prové ute vid Önnereds brygga och jag som intervjuar heter Marja Ågren och jag ska intervju dig som heter...

Talare [00:00:17]: Ola Ahlqvist.

Intervjuare [00:00:20]: Ja och då frågar jag direkt när du är född.

Talare [00:00:24]: Jag är född 1955, 25 juli.

Intervjuare [00:00:29]: Var någonstans?

Talare [00:00:29]: I Uppsala.

Intervjuare [00:00:32]: I Uppsala, hur länge var du kvar i Uppsala?

Talare [00:00:36]: Jag flyttade ner med mina föräldrar strax före det att jag skulle fylla fyra år så då flyttade vi ner till Mölnlycke, så där är jag uppvuxen men sen har jag varit iväg, efter det.

Intervjuare [00:00:47]: Vet du varför de flyttade till Mölnlycke just?

Talare [00:00:49]: Ja min far flyttade med den institutionen på Uppsala universitet som flyttade ner till Medicinareberget, år 1959 så var Medicinareberget mer eller mindre alldeles nytt det var väl färdig -58 tror jag, så då flyttade han med den professorn, Stenhagen ner dit.

Intervjuare [00:01:10]: Han var medicinare helt enkelt då?

Talare [00:01:14]: Ja precis han jobbade på institutionen för medicinsk biokemi tror jag det var, om jag kommer ihåg rätt.

Intervjuare [00:01:19]: Ja och din mor var hon, arbetade hon också eller?

Talare [00:01:24]: Ja, inte när vi var små men hon jobbade deltid sen när jag blev i

skolåldern.

Intervjuare [00:01:34]: Så du är uppvuxen i Mölnlycke?

Talare [00:01:35]: Ja.

Intervjuare [00:01:37]: Och vart tog du vägen sen sa du?

Talare [00:01:38]: Ja efter gymnasiet som jag gick i Göteborg, på Burgårdens gymnasium så efter gymnasiet så gjorde jag min militärutbildning, och då var jag runt, började på Kåringberget här i Göteborg och sen Karlskrona och runt i Sverige, för att sen landa i Stockholm där jag studerade vidare sen.

Intervjuare [00:02:01]: Var det vanligt att man var på flera ställen som militär eller var det just att du valde att...

Talare [00:02:06]: Jag valde att gå officersvägen, reservofficersvägen så att jag gjorde två år och då var vi runt på lite olika regementen och på Sjökrigsskolan i Stockholm och så.

Intervjuare [00:02:17]: Och vad var det för utbildningen sen då i Stockholm?

Talare [00:02:18]: Då gick jag på Handelshögskolan i Stockholm.

Intervjuare [00:02:23]: Så att då är du ekonom eller?

Talare [00:02:25]: Ja civilekonom hette det väl då på den tiden i alla fall.

Intervjuare [00:02:32]: När kom du tillbaka till Göteborg då?

Talare [00:02:33]: Jag kom tillbaka till Göteborg 1980 nu måste jag nästan tänka efter här [skrattar] -83 ja just det, efter att då ha varit i Stockholm under ett antal år och sen utomlands, och sen kom jag tillbaka till...

Intervjuare [00:02:55]: Var det för att arbeta utomlands?

Talare [00:02:55]: Nej då studerade jag på en business school i Kanada.

Intervjuare [00:02:59]: Och varför valde du Göteborg sen då?

Talare [00:03:03]: Ja min hustru eller, dåvarande flickvän, hon är själv göteborgare, född och uppvuxen i Göteborg och hon ville gärna komma tillbaka till Göteborg och jag kände att ja, kan jag hitta ett lika bra jobb i Göteborg som i Stockholm eller någon annanstans så varför inte, jag trivdes ändå här nere.

Intervjuare [00:03:25]: Hade hon varit med dig i Kanada eller?

Talare [00:03:26]: Nej hon var med i, hon flyttade upp till Stockholm ett halvår innan jag

stack iväg till Kanada.

Intervjuare [00:03:34]: Så ni förenades här i Göteborg kan man säga då?

Talare [00:03:36]: Ja sen kom hon över och vi reste jorden runt och lite sådana här saker och så sen landade vi i Göteborg så att säga.

Intervjuare [00:03:43]: Vart hamnade ni då då?

Talare [00:03:44]: Då bodde vi på Nordhemsgatan, vi hade bytt vår lägenhet i Stockholm mot en lägenhet i Göteborg så att...

Intervjuare [00:03:52]: Och hur var det, att bo på Nordhemsgatan?

Talare [00:03:58]: Jo men det var bra, absolut, vi bodde längst upp på krönet där vid Nordhemsskolan så att, där hann jag väl bo i något år, två, nu måste jag tänka efter igen, två år kanske innan jag flyttade igen.

Intervjuare [00:04:09]: Till?

Talare [00:04:11]: Tyskland.

Intervjuare [00:04:11]: Jaha [skrattar] var det med arbetet då eller?

Talare [00:04:14]: Då var det med mitt arbete, då jobbade jag på Mölnlycke sjukhusprodukter började jag på, det heter ju Mölnlycke Health Care idag, så där jobbade jag.

Intervjuare [00:04:25]: Och hur länge var du i Tyskland då?

Talare [00:04:28]: I Tyskland var vi i, jag flyttade ner i november 1985 och vi flyttade hem sen sommaren -88.

Intervjuare [00:04:38]: Har det varit mer utlandsresor, alltså arbeten?

Talare [00:04:42]: Mer har jag inte varit stationerad utomlands men min tjänst på Mölnlycke och senare också på andra företag har varit att jag har jobbat internationellt och rest en del, inte extremt mycket men jag har rest en del.

Intervjuare [00:04:57]: Har du då bott på flera ställen i Göteborg också efter...

Talare [00:05:01]: Efter Tyskland, under Tysklandstiden så hyrde vi ut vår lägenhet på Nordhemsgatan så vi kom tillbaka dit sommaren -88 för att sedan söka, då hade vi vår son, vår äldsta son var då ett år, född i Tyskland och då kände vi att vi ville utanför stan och då flyttade vi till Billdal sen på hösten det året.

Intervjuare [00:05:28]: Bor ni kvar där idag?

Talare [00:05:29]: Vi bor kvar i Billdal men vi flyttade ut till Västra Lindås radhusområde där vi bodde i ja hur många år blev det då? Det måste ha blivit 12 år ungefär, sen lät vi bygga i Billdal nere vid ja, på Billdals Hagenväg så att vi bor där.

Intervjuare [00:05:45]: Okej, en villa helt enkelt?

Talare [00:05:47]: Ja precis.

Intervjuare [00:05:50]: Och du sa du hade, har du fler barn?

Talare [00:05:50]: Två söner har jag, en som är född 1987 och en som är född 1990, jag måste tänka till på årtalen det är så himla lätt att säga fel [skrattar].

Intervjuare [00:05:59]: Ja så är det [skrattar]. Men de bor inte hemma förstås kanske?

Talare [00:06:04]: Nej de bor inte hemma, men den äldsta flyttade upp till Stockholm i somras och den yngsta bor i Schweiz.

Intervjuare [00:06:11]: Så det är du och din fru kanske eller?

Talare [00:06:13]: Det är min fru och jag och vår hund som numera bor i Billdal ja.

Intervjuare [00:06:20]: Hur skulle du beskriva Billdal?

Talare [00:06:22]: Ja Billdal är en jättetrevlig del utav Göteborgs kommun tycker vi den är, alltså nu växer Billdal väldigt också, men Billdal har varit lite lantligt mellan om man säger Askim och Hovås, ja även Kullavik är väl i och för sig lite lantligt, men det är verkligen i utkanten av kommunen. Men nu växer det så att det knakar där nere. Det är närheten till havet, närheten till naturen, och bra kommunikationer till centrum också tycker vi.

Intervjuare [00:07:05]: Finns det något som inte är bra i Billdal tycker du?

Talare [00:07:07]: Om det är något som inte är bra i Billdal?

Intervjuare [00:07:09]: Ja [skrattar].

Talare [00:07:10]: Nej det kan jag inte säga att det är någonting som jag har reflekterat över så som jag känner, nej.

Intervjuare [00:07:19]: Nej, ni trivs helt enkelt?

Talare [00:07:21]: Ja det skulle väl, det som är, nu händer det mycket med Nya Hovås så vi får en egen ny liten stadsdel eller stadsdelskärna där nere, som gör att vi får närheten till bekvämligheter och affärer och så vidare på ett annat sätt än tidigare, så det är positivt och sen var, kanske en reflektion som i alla fall var när våra barn växte upp, det är att det var inte så mycket, fanns inte så mycket ungdomsaktiviteter där, spelade du inte fotboll eller red, nu

pratar vi typ i början på 2000-talet då fanns det kanske inte så mycket annat att göra där, men nu har det hänt, det händer mycket även på den fronten tycker jag mig kunna se.

Intervjuare [00:08:07]: Har du några, vad gör du, liksom vart rör ni er när ni inte är på jobbet?

Talare [00:08:12]: Jo men vi, det har varit olika faser i livet givetvis, när barnen växte upp så var det mycket runt deras aktiviteter och så, och vi rör oss i Billdal, vi har haft både segelbåt och kajkat i Bohuslän eller en liten badbåt och kajkat i Billdals skärgård på somrarna och rört oss också uppe i Sandsjöbackaområden och sådär. Vi har väl varit ganska rörliga, nu har vi förvisso sedan ett drygt år köpt ett fritidshus på Tjörn, så nu lämnar vi kommunen lite grann på sommaren då för att tillbringa tiden där uppe. Annars har vi rest mycket och sådär så att ja.

Intervjuare [00:08:55]: Och när du rör dig i stan vilka medel använder du då?

Talare [00:09:01]: Ja i ärlighetens namn så är jag sällan idag inne i centrala stan, om man säger privat eller på min fritid så, det är väl om man ska in på någon bio eller på någon teater eller något liknande. Annars så, och då beror det på vilken dag eller vilken tid på dygnet det är, det är ju lätt att ta bilen. Ska jag in till stan för jobbet så är det ofta bilen också eftersom jag har med så mycket grejer, jag jobbar som konsult och har med mig material som ska sättas upp på väggar och så vidare. Härom veckan så parkerade jag här på Radiomotet och tog bussen in för jag skulle ner till Gullbergsvass och det var väldigt bekvämt, och då hade jag bara min portfölj med mig så det gick smidigt, annars är problemet tycker jag att pendelparkeringarna blir fulla. Med tanke på det vädret vi har i Göteborg så vill man inte gå för långt från bilen till bussen i så fall, utan man vill ha en smidighet, och det är synd att vi inte lyckas svälja alla de bilar som vill parkera på pendelparkering. För då blir det lätt att man tar bilen in och under färden så jobbar jag även i bilen med telefonsamtal och sådär, så det känns många gånger effektivare. Nu har jag en elbil så jag försöker ändå på det viset bidra till att inte ställa till för mycket, i trafiken så att säga.

Intervjuare [00:10:40]: Om vi ska bara ta det var du jobbar idag, så är du konsult sa du?

Talare [00:10:44]: Ja precis, jag jobbar på Prové AB, vi är ett konsultföretag som jobbar med förändringsledning, i dess vida bemärkelse, vi hjälper våra kunder att genomföra förändringar det må vara allt ifrån att jobba med förändringar utav organisationer, till att projektleda någon, införandet av en ny produkt eller, så det är både ledarskap, organisation kommunikation, ja projektledning traditionellt.

Intervjuare [00:11:24]: Ja, att helt enkelt få det att fungera för dem?

Talare [00:11:25]: Ja precis, affärsutveckling.

Intervjuare [00:11:28]: Vilka företag är det som ni till exempel arbetar med eller är det alla möjliga?

Talare [00:11:35]: Vi jobbar på en bred front både inom det offentliga och det privata. Och

på det offentliga är det mycket upphandlingar, där är det upphandlingar så att säga och därmed är det lite mer officiellt vad vi gör, jag menar det är ingen hemlighet att Västragötalandsregionen är en stor kund för oss till exempel, kommunen även det och så vidare så att, och sen på privata sidan så är vi lite mer restriktiva att prata om vilka kunder vi har.

Intervjuare [00:12:08]: Nej, det är mer för att förstå vad det är du gör. Men är det en firma som har funnits länge?

Talare [00:12:15]: Ja företaget, ja länge kan man kanske inte säga 12-13 år har vi funnits, 13 år.

Intervjuare [00:12:23]: När började du?

Talare [00:12:24]: Jag började i januari 2008, jag vill så himla lätt säga 1988, jag är 20 år fel men det är väl att jag känner mig 20 år yngre kanske [skrattar].

Intervjuare [00:12:36]: Ja just det, och tycker du att du trivs med det du gör?

Talare [00:12:42]: Absolut, jag har varit här nu i vad blir det då? Jag är inne på mitt elfte år, så det blir 11 år till årsskiftet och det är klart att jag känner att med den erfarenheten jag har ifrån att ha suttit i olika företag i linjebefattningar, så är det kul med all den erfarenheten kunna gå in i den här rollen som konsult. Så nu kör jag det resten av mitt yrkesverksamma liv i alla fall.

Intervjuare [00:13:10]: Ja spännande. Vad tänker du om Göteborg som stad? Hur skulle du beskriva Göteborg?

Talare [00:13:20]: Ja, en stor småstad kanske man skulle kunna benämna det, och det tänkte jag väl ännu mer på, nu är det några år sedan förvisso när jag bodde i Stockholm och kom ner, att när du rör dig inne i centrala stan i alla fall så känner man att det är en stor småstad, jämförelsevis.

Intervjuare [00:13:48]: Hur märks det att det märks?

Talare [00:13:49]: Nej men det var inte samma hets och stress, nu kanske min jämförelse ligger några år tillbaka men ändå, jag tror att den kan gälla fortfarande. Sen, och en glad stad tycker jag. Där man känner sig välkommen.

Intervjuare [00:14:11]: Hur märks det att den är glad?

Talare [00:14:14]: Nej men, när du rör dig i affärer och stöter på den typ utav, vad ska vi säga den typ av personer då som jobbar så, att det är lätt, lättsamt att prata.

Intervjuare [00:14:38]: Personerna, invånarna?

Talare [00:14:39]: Ja lite så.

Intervjuare [00:14:42]: Just det. Skulle du säga att det finns en göteborgsanda?

Talare [00:14:49]: Ja man säger ju det, att det finns en göteborgsanda och det är klart att den yppar sig väl på olika sätt. Man brukar säga att det är svårt för Stockholmsföretag att etablera sig i Göteborg men det är likadant åt andra hållet kanske, men kanske mer åt det hållet att det är ändå en ganska eller har varit traditionellt sätt lite sluten värld, mycket att man... känner varandra, det är mycket relationer så här inom näringslivet, på gott och ont kan man väl säga.

Intervjuare [00:15:31]: Är det något som du märker, generellt?

Talare [00:15:35]: Jag märker väl kanske inte så mycket i mitt jobb idag, men jag hade ju varit ifrån Göteborg så många år och kom tillbaka och jag hade, men det har väl mer med sitt privata nätverk och var man har sina kompisar och så vidare att det är klart att jag hade inte mitt nätverk i Göteborg när jag kom tillbaka på samma sätt som jag hade i Stockholm, eller mitt egna nätverk är fortfarande där uppe men, då tänkte jag väl på det i och för sig.

Intervjuare [00:16:05]: Är det så för Stockholmsföretag att det helt enkelt är lite snålt då? Man vill inte ha in stockholmare eller?

Talare [00:16:11]: Jag vet inte om det är det, jag vet inte, jag har svårt att sätta fingret på vad det är mer än man hör många gånger att det finns den reaktionen.

Intervjuare [00:16:20]: Men det är intressant att få den vinkeln, det perspektivet på det utifrån näringslivssynpunkt då. Men är du göteborgare tycker du?

Talare [00:16:43]: Jag vet inte riktigt vad jag är. Nej, jag är nog inte den urgöteborgaren eller ja, urgöteborgare är jag inte, jag är inte född här, nej jag är nog kanske inte utpräglad göteborgare i mitt, som person.

Intervjuare [00:16:58]: Nej, vem är det då eller hur är en sådan?

Talare [00:17:00]: Ja det vet jag inte, nej men jag känner mig inte bunden till Göteborg, jag skulle, nu är det många faktorer som spelar roll, var har man sina nära och kära och sådana saker, men jag känner inte att jag måste bo kvar i Göteborg om man säger så, jag har inga planer på att flytta heller så missförstå mig rätt, men jag känner inte att nej jag kan inte tänka mig att flytta någon annanstans än Göteborg, så är det inte utan, nu har jag kommit till den åldern också så karriärmässigt har jag inga planer på att flytta.

Intervjuare [00:17:40]: Var är hemma för dig? Finns det någon plats som du tänker det här är hemma?

Talare [00:17:48]: Nej bortsett från hemma hemma, så har jag nog inte dem, är jag nog inte riktigt rotad så, längre.

Intervjuare [00:17:59]: Men du pratar om utgöteborgare, för det är en fråga vi har här om du

tycker att det finns en äkta göteborgare, tycker du och vad är det i så fall?

Talare [00:18:15]: Ja det är väl, det var väl Sonya Hedenbratt och det gänget [skrattar] det var väl urgöteborgare, den jargongen lite grann som de förstärkte i sina shower och framträdanden det var väl den urgöteborgska andan på sätt och vis, bland annat. Nej jag kan inte säga så mycket mer.

Intervjuare [00:18:48]: Men händer det någonsin att du identifierar dig som göteborgare?

Talare [00:18:54]: Jo men det är klart att jag gör alltså, jag är ju göteborgare, kommer jag upp och träffar goda vänner uppe i Sverige och i Stockholm och så vidare, det är klart att de tycker att jag är göteborgare, det hörs på dialekten och så vidare. Så det är klart, så missförstå mig rätt, det är inte så att jag inte står upp för Göteborg så att säga, men jag betraktar mig nog inte som en riktig sådan...

Intervjuare [00:19:19]: Nej du känner dig inte som en göteborgare eller?

Talare [00:19:22]: Ja det beror på vad vi lägger i definitionen.

Intervjuare [00:19:24]: Vad lägger man i den?

Talare [00:19:26]: Ja, vad lägger man i den? Ja, jag är ju göteborgare per definition i det att jag bor här och betalar min skatt här och har en stor del av mitt umgänge här och min verksamhet och allt sådant, det jag gör, det är ju här, så så till vida är jag göteborgare, självklart, och ser inte ner på det på något sätt eller tar avstånd från det. Men om du frågar, inne i hjärtat, så är jag kanske inte det, då ska jag inte sticka under stolen med att jag är väldigt präglad av min Stockholmstid så. Pappa var stockholmare och mamma var från Uppsala så vi har våra rötter där uppe lite grann, och man har väl präglats lite grann kanske under uppväxten. Samtidigt som min farmor var från Härlanda, Strömmensberg, en gård som låg där uppe och min farfar var från Olskroken så vi har slakten på den sidan har rötterna i Göteborg så egentligen börjar jag gräva i släktforskningen så...

Intervjuare [00:20:31]: Ja just det, du kanske är mer urgöteborgare?

Talare [00:20:32]: Då är jag nog mer urgöteborgare än vad jag tänker.

Intervjuare [00:20:38]: Ja just det men din fru, tror du hon liksom...

Talare [00:20:41]: Hon har nog starkare så, mer göteborgare än vad jag är, för hennes familj är mer rotad här om man säger så.

Intervjuare [00:20:57]: Och dina barn tror du de känner sig som göteborgare?

Talare [00:21:01]: Ja, de tar inte avstånd från det på något sätt, som min yngsta som bor i Schweiz nu han har bott i flera länder och jag vet inte vad han känner sig som, men de är nog, han gick på Handelshögskolan i Göteborg och den äldsta gick på Chalmers så de är ändå ganska präglade av Göteborg får man nog säga.

Intervjuare [00:21:28]: Hur är det nu, när du, du berättade lite där om hur du rör dig i Billdal och så, men händer det att du är på andra ställen i stan också, förutom i jobb?

Talare [00:21:40]: Absolut, jag är mycket uppe i Skatås till exempel för jag är med i IK Stern, världens största Vasaloppsklubb.

Intervjuare [00:21:48]: Jaha okej.

Talare [00:21:51]: Jag har varit ordförande där i sex år och avgick för, ja slutade för 1,5 år sedan i den rollen så, nu är jag tränare så det är klart att jag, där har jag en stark koppling. Och sen har jag fortfarande kontakt med min gymnasieklass, var femte år träffas vi, och sen rör jag mig i stan, ja det gör jag så sätt men det är kanske inte så att jag, inte som förr i tiden när man åkte med mamma in till stan och då klädde man upp sig och då tog man bussen in och då gick man på konditori [skrattar]. Nej nu är vi mycket mer rationella, behöver man någonting då tar man bilen och så kör man till Sisjön eller något liknande köpcentra runt stan, och kanske snarare undviker att åka in till stan, men jag tycker det är härligt att flanera inne i Göteborg absolut.

Intervjuare [00:22:50]: Finns det några platser som du tycker extra mycket om?

Talare [00:22:57]: Jo men jag tycker, miljön innanför vallgraven rycker jag är trivsamt, jag tycker om att strosa lite på Avenyn och att vara i Slottsskogen och Trädgårdsföreningen alltså det finns mycket fina platser absolut. Nu ska vi väl åka in på Jul på Liseberg också, det var några år sedan vi var där senast och nej absolut, det finns mycket fint.

Intervjuare [00:23:23]: Skulle du rekommendera någon att flytta till Göteborg och bosätta sig?

Talare [00:23:26]: Ja det skulle jag absolut, det beror ju på vad man har för livssituation och vad, det är ändå lätt att komma in i Göteborg tror jag, som person. Den är inte så, som jag pratade om tidigare det är inte den stressen, det är lätt att prata med folk och på så sätt, tänker jag. Sen när du säger Göteborg då är det klart att, pratar vi Göteborgs kommun inkluderar vi Billdal och de stadsdelarna så, nu pratade jag bara om centrala stan mer eller mindre men det finns mycket fina områden, här ut med kusten och Sandsjöbacka och vad heter det, Änggårdsbergen när vi pratar natur och så, det finns jättemycket fint.

Intervjuare [00:24:30]: Tycker du att du känner till hela kommunen, har du rört dig överallt?

Talare [00:24:34]: Ja det har jag nog gjort, jag har rört mig överallt, sen finns det såklart delar som jag kan sämre men, jag fick en, jag gjorde en del reflektioner för ett antal år sedan när mina barn började att orientera med IF Marin Väst som, gamla KA4 IF ute på Käringberget. Då var vi runt på en hel del distriktsorienteringstävlingar och det kunde vara Slätta Damm, det kunde vara uppe vid, de nordöstra stadsdelarna vad heter det, Svartedalen upp igenom. Så man fick vara på många platser jag inte hade varit tidigare och insåg att oj, vad fint här var. För det blir ändå så att har du ingen koppling till en viss stadsdel och ska åka dit och hälsa på, eller det finns ja, andra skäl som gör att du åker dit så blir det inte av. Men det

kanske man ska ta och göra när man blir pensionär, sätta sig och åka lite olika buss och spårvagnslinjer för att upptäcka nya stadsdelar. Det är ganska intressant faktiskt.

Intervjuare [00:25:45]: Tycker du att Göteborg är en segregerad stad?

Talare [00:25:47]: Jo men den är segregerad om du, jag vet när jag gick på gymnasiet tidigt 70-tal då åkte vi upp till Bergsjön för att se de här nya stadsdelarna som växte upp. Och sen, många utav de här stadsdelarna, ingen nämnd och ingen glömd, känner man väl att man inte har, man känner sig inte hemma i den miljön. Alltså vi bor i en väldigt segregerad del av Göteborg, det är ju bara så, det får man inse och även barnen har vuxit upp, på det viset med den lokala montessoriskolan och även om de jobbar mycket med värdegrund och alla människors lika värde så är vi väldigt segregerade egentligen. Det behöver man nog påminna sig om.

Intervjuare [00:26:41]: Har du några tankar kring det, generellt?

Talare [00:26:44]: Nej inte mer än det jag sa nu att man behöver påminna sig om det, och sen vad gör jag själv åt det är kanske inte så mycket, om man säger så. Jag försöker genom, nu ska jag inte stå och slå mig för bröstet, så ni får ta det för vad det är, men vi försökte ändå genom klubben IK Stern att bjuda in ungdomar från, som inte har det naturligt med sig att åka skidor då, till exempel till Skidome i Kviberg och hade ett antal sådana tillfällen där de fick prova på. För vi förstår att det finns ett värde att föreningar ställer upp och försöker fånga upp barn och ungdomar från en annan bakgrund och andra kulturer.

Intervjuare [00:27:36]: Ja. Ser du någonting som skulle kunna göras mer, på kommunal nivå eller?

Talare [00:27:43]: Säkert och där är jag inte tillräckligt insatt vad som görs måste jag säga. Men vi fick stöd från kommunen när vi gjorde den aktiviteten så det var...

Intervjuare [00:27:53]: Hur föll det ut tycker du?

Talare [00:27:54]: Ursäkta?

Intervjuare [00:27:55]: Hur föll det ut, kändes det...

Talare [00:27:55]: Det föll ut positivt för dem som var där men resultatet, det ledde väl inte till nån, att vi fångade upp några till klubben, det är så här alltså, och det hängde nog dels på oss själva och dels kanske på att intresset inte fanns riktigt och dels också på att den typ av verksamhet som vi bedriver med längdskidåkning kräver en hel del utrustning. Det är lättare kanske för en fotbollsklubb som, där du behöver nästan inte ens fotbollsskor utan du behöver bara ett par kortbyxor och ut och spring, om man säger, det finns idrotter som är lättare att ta till sig, där insteget är lägre så att säga. Så, men vi hade väl som plan att försöka jobba vidare med det i alla fall, nu har jag lämnat styrelsearbetet så nu är det andra som har tagit över.

Intervjuare [00:28:49]: Men längdskidåkning i Göteborg känns som att det kan inte alltid

finnas.

Talare [00:28:53]: Nej men vi är den största Vasaloppsklubben i världen.

Intervjuare [00:28:54]: Ja du sa det [skrattar]. Fantastiskt.

Talare [00:28:55]: 500–600 åkare under Vasaloppsveckan.

Intervjuare [00:29:00]: Är det inomhusarenan som, eller var...

Talare [00:29:03]: Nej det har varit så i många år, det är väl att vi har ett väldigt bra upplägg för, det är många som vill ta klassikern eller prova på att åka Vasaloppet eller något utav dess tävlingar och då har vi ett bra reseprogram, resepaket som vi erbjuder.

Intervjuare [00:29:21]: Till Vasalopps...

Talare [00:29:23]: Ja till Vasaloppet, Tjejvasan och öppet spår, Vasaloppet träningsresor ja. Det är klart att Skidome bidrar till att göra det enklare för oss göteborgare att åka skidor.

Intervjuare [00:29:38]: Nej för jag tänker annars är det konstsnöspår, eller räcker våra vinter...

Talare [00:29:44]: Nej det gör de inte utan det är mycket rullskidor på Säröbanan för mig, till exempel, eller uppe i Skatås åker vi ju en hel del, runt om i Göteborg, och det finns många bra rullskidsplatser så det är mycket sådant, och sen är det att åka till Hindås, Borås, Ulricehamn runtomkring där det kanske finns lite snö, eller nyttja Skidome eller golfbanorna om det kommer någon snö. Då finns det ju.

Intervjuare [00:30:11]: Får man åka på dem?

Talare [00:30:12]: Ja det får man, ja det finns kanske några man inte får göra det på, men det finns en hel del.

Intervjuare [00:30:19]: Okej. Hur många gånger har du åkt Vasaloppet?

Talare [00:30:24]: Jag har åkt 12 gånger, nu var det några år sedan senast. Men med Prové åker vi stafettvasan, det har vi gjort i fem år nu och så kör vi den.

Intervjuare [00:30:31]: Ja just det, då är det att man åker en sträcka...

Talare [00:30:33]: Man åker delsträckor ja.

Intervjuare [00:30:35]: Ja just det vad roligt. Men det är frivilligt eller? [Skrattar].

Talare [00:30:39]: Det är frivilligt ja, vi tvingar ingen men det är ett stort intresse. Det kanske blir tre lag i år så det är fem deltagare i varje lag.

Intervjuare [00:30:49]: Ja det låter roligt, men vi ska se jag har några frågor till här, om du kan säga tre bra saker med Göteborg, så på rak arm?

Talare [00:31:04]: Ja då vill man gärna fundera som man säger, om man ska säga något spontant. Det är sommarhalvåret och närheten till havet, det är en sommarstad i mycket tycker jag, jag kan inte påstå att jag tycker att november, ja nu är det en fin vecka förvisso men annars är inte vinterhalvåret någon höjdare egentligen. Utan det är en sommarstad och det är en vänlig stad och att det är, sen tycker jag i och för sig som kongresstad är det en fantastiskt bra stad, det är närhet, nära till allt skulle man kunna uttrycka det, både som mäss- och kongresstad och där märker man att vi är duktiga i Göteborg på att ta till oss större evenemang, en evenemangsstad kanske man skulle kunna säga till och med, som mm.

Intervjuare [00:32:08]: Och tre dåliga saker då?

Talare [00:32:10]: Ja det skulle vara vintervädret då framförallt. Nej jag vill inte säga dåliga, det finns väl saker att jobba på antagligen om man får tänka till lite grann... nej pass på det, det blir så krystat om jag försöker att hitta...

Intervjuare [00:32:33]: Du var inne på pendelparkeringarna förut?

Talare [00:32:35]: Ja, ja okej vi kan gå in på lite sådana detaljer. Det tycker jag hade varit, jag förstår att det inte är busenkelt men jag ser framför mig i mitt huvud att om vi tar här borta vid Radiomotet till exempel, som ligger mig geografiskt närmast, att ha ett stort parkeringshus där bussen går in i markplan, du har parkerat där uppe, du tar hiss eller rulltrappa eller trappa ner och går regnskyddad in i bussen och åker, alltså det hade varit hur smidigt som helst. Då tror jag ännu fler hade tagit kollektivtrafiken.

Intervjuare [00:33:15]: Det är en bra idé, en bra tanke.

Talare [00:33:19]: En bra tanke men jag förstår ju också att det går inte bara sådär (knäpper med fingrarna) att göra men det hade varit tror jag bra. Sen tycker jag man kan läsa insändare emellanåt, folk som irriterar sig över att de inte får någon plats på pendelparkeringen uppe vid Kallebäck till exempel eller så, och det lappas fast att bilen står i, inte står i vägen för någon och sådär. I synnerhet nu när vi jobbar med Västlänken så är det viktigt att försöka hålla bilarna borta, i görligaste mån för just nu är det verkligen inte lätt i Göteborg. Inte ens för oss göteborgare som hittar i stan.

Intervjuare [00:34:08]: Är ni inblandade i Västlänks, alltså som projektledare på något sätt?

Talare [00:34:12]: Vi har varit eller har väl en del kontakter i det, så jag har fått en liten inblick i kulisserna bakom om vi säger, eller bakom kulisserna heter det.

Intervjuare [00:34:24]: Vill du säga vad du tror om det, kommer det...

Talare [00:34:28]: Jag har väldigt svårt att bedöma om det är i grund och botten rätt beslut eller inte, men det är ett stort infrastrukturegrepp som när det blir färdigt tror jag kommer bli jättebra. Sen om det fanns alternativ som var bättre, alltså det är svårt att säga tycker jag.

Intervjuare [00:34:53]: Det kanske är ingen som vet det tänker jag.

Talare [00:34:54]: Nej precis. Men nu är det mycket på gång och nu händer det så väldigt mycket annat parallellt byggnationsmässigt som inte bara kopplas till Västlänken utan västsvenska paketet och andra saker som man passar på att göra samtidigt, av förklarliga skäl. Så det är väl extra rörigt eller ja uppfattas som extra rörigt just nu. Men jag vet också att man jobbar från kommunen ständigt med tillgänglighet och trygghet och alla de här kriterierna som är viktiga att säkerställa under en byggnation.

Intervjuare [00:35:33]: Om du skulle få ha en vision om hur Göteborg är om 50 år...

Talare [00:35:38]: Om 50 år?

Intervjuare [00:35:39]: Vad skulle du säga då, hur skulle du önska att det såg ut här eller var?

Talare [00:35:49]: Oj. Nej men jag tycker det händer mycket, vi har en stor spännande verksamhet på hela norra, Lindholmen och alla teknikföretag som finns och hightechföretag som finns, så jag hoppas att vi får en fortsatt näringslivsutveckling som verkligen behåller och i ännu större utsträckning sätter Göteborg på kartan. Vi har bra förutsättningar för det tycker jag så, det hoppas jag ju, alltså vi har många fina storföretag som jag hoppas kommer att leva vidare och utvecklas på ett positivt sätt, vi har högskolorna och vi har Chalmers och Handelshögskolan och vi har universitetet, vi har en bra bas så.

Intervjuare [00:36:48]: Men vad tror du, är du hoppfull?

Talare [00:36:49]: Ja det måste man vara, eller hur?

Intervjuare [00:36:51]: Ja.

Talare [00:36:53]: Ja det tycker jag, ja.

Intervjuare [00:36:58]: Nu har jag inte riktigt haft reda på tiden här vad klockan har blivit men jag ska titta efter.

Talare [00:37:05]: Vi har tid om det är så att du har mer frågor.

Intervjuare [00:37:08]: Ja jag vet inte om det är så att du, jag ska fråga vad som gjorde att du kände att du kunde tänka dig att vara med på den här intervjun?

Talare [00:37:15]: Ja jag tycker att det var lite kul, Jerker frågade mig här om jag, som kände till det, min kollega, om jag ville ställa upp, för jag passade in i den målgruppen som ni tittade på sen visste jag inte så mycket om frågorna mer än att det skulle handla om Göteborg så att, ja.

Intervjuare [00:37:38]: Var det något särskilt som du tänkte att du ville berätta?

Talare [00:37:42]: Nej inte så att jag kände att det här måste jag ta med mig och berätta i den intervjun så att det kommer fram, nej.

Intervjuare [00:37:48]: Nej men var det något som du trodde jag skulle fråga om som jag inte har frågat om?

Talare [00:37:55]: Nej jag gick ganska så neutral in i det.

Intervjuare [00:37:59]: Men det var inte några direkt besvärliga frågor?

Talare [00:38:03]: Nej besvärliga är de inte, men det är alltid så när du frågar tre bra och tre dåliga saker och vad händer om 50 år och hur skulle jag vilja se det, då känner man lite grann, då känner jag lite grann att jag behöver tänka till på det.

Intervjuare [00:38:23]: Jo det är klart. Men jag blir lite nyfiken på, ja dels ska jag fråga dig om du kan beskriva hur en vanlig dag ser ut för dig, ungefär?

Talare [00:38:35]: Den kan se ut sådan att jag går upp halv sex, kvart i sex. Antingen är det jag som tar hand om hunden och går ut med den eller så är det min fru men, ja, äter frukost och åker till jobbet vid sju eller kör hunden till hunddagis på Nya Varvet och sen är jag antingen här på Prové och jobbar med mina uppdrag eller ute hos kund, och det är i regel i eller kring Göteborg och jag jobbar en hel del. Efter jobbet, det beror på vilken veckodag det är, jag har det där på IK Stern som jag nämnde, eller så åker jag hem och så, antingen hämtar jag hunden eller inte och åker hem, och tränar kanske på kvällen eller jobbar lite grann eller åker till min mor ute i Mölnlycke som behöver lite stöttning så ja, veckorna går väldigt fort.

Intervjuare [00:39:41]: Jag tänkte på det med din mamma där eller att du berättade om det här när ni åkte in till stan, när var det då?

Talare [00:39:47]: Ja det är tidigt 60-tal eller ja, det är 60-tal i alla fall.

Intervjuare [00:39:55]: Ja just det, utifrån Mölnlycke då?

Talare [00:40:00]: Ja då tog man bussen in till stan och det var ju en lite större happening, då fick man klä upp sig och så.

Intervjuare [00:40:08]: Var det helgutflykt eller så?

Talare [00:40:07]: Nej det var kanske att åka in och handla lite grann och gå på Kungsgatan och fick gå in på Meeths leksaksavdelning eller Alida Söderdahl som det hette där borta, ja det var väl höjdpunkten, och så fick man sitta på en pall i tygaffärer och tycka att det var tråkigt en stund [skrattar].

Intervjuare [00:40:28]: Vad roligt, vilka konditorier var ni på då?

Talare [00:40:32]: Nej men jag kommer ihåg Meeths hade ju, Meeths tesalong hette det väl om jag minns rätt, och Bräutigams, och det får jag väl säga då när jag studerade i Stockholm,

nu hoppar jag här, då var jag ordförande för Kal och Ada klubben på Handelshögskolan och då flög vi upp Gustav Adolfsbakelser från Bräutigams 6:e november [skrattar].

Intervjuare [00:40:59]: Oj [skrattar] var de så speciella?

Talare [00:41:02]: Det var väl lite kul, vi var väl en liten klick göteborgare som tyckte att, då kände jag sig som en göteborgare, då slog jag ett slag för det verkligen. Ja det var lite kul.

Intervjuare [00:41:10]: Vad gjorde man mer i Kal och Ada klubben?

Talare [00:41:15]: Naej, det var väl det som var den stora grejen kan man väl tycka, och sen var det väl lite grann att de som började kunde få reda på att det fanns en Kal och Ada klubb och kunde söka sig till lite likasinnade och de flesta var per definition inflyttade till stan, till Stockholm och där kunde vi ge varandra lite stöttning i olika frågor, sen spelade det ingen roll om man kom från Göteborg eller Malmö, men alltså, ja, du förstår.

Intervjuare [00:41:44]: Ja jag förstår, vad roligt, och Mölnlycke din mamma bor kvar där nu då?

Talare [00:41:49]: Hon bor kvar i Mölnlycke och är 94 år.

Intervjuare [00:41:54]: Så du har en relation dit fortfarande?

Talare [00:41:56]: Jag har en relation och det var ju så när jag kom tillbaka då efter att ha studerat, jobbat i Stockholm, varit i Kanada och studerat, började på Mölnlycke AB ute i Mölnlycke, där jag var uppvuxen och hade gått förbi när jag gick i småskolan eller i grundskolan, och då kände jag hoppsan, och jag kommer in där, jaha är inte du Ahlqvists son? Jo det är jag, och då kändes världen väldigt liten plötsligt.

Intervjuare [00:42:28]: Men var det i positiv bemärkelse?

Talare [00:42:28]: Nej då kändes det jättekonstigt, då var jag lite så åh, men sen var det ett fantastiskt företag att jobba för, och det var dem jag jobbade för i Tyskland och internationellt, så absolut. Men den där första känslan att nu har jag varit ute i vida världen en sväng, och nu går jag här igen på min gamla väg [skrattar].

Intervjuare [00:42:55]: Ja det är speciellt.

Talare [00:42:55]: Ja det är speciellt, och så därför känner jag, du frågar den här kopplingen, urgöteborgare och så vidare, jag är inte någon urmölnlyckebo heller. Jag känner inte de där starka rötterna någonstans som så, däremot så tycker jag det är roligt att följa vad som händer i Mölnlycke, det är roligt att följa vad som händer i, på de platser jag överhuvudtaget har bott, eller som jag har bott på.

Intervjuare [00:43:22]: Tycker du att du har lätt att anpassa dig helt enkelt dit du kommer?

Talare [00:43:25]: Ja jag har väldigt lätt att anpassa mig, det har jag. Och det har väl också att

göra med att jag är nyfiken och tycker det är lite kul med förändring, jag gillar nog innerst inne förändringar, jag jobbar med förändringsledning också och jag har bytt alltså tjänst, jobb en hel del gånger, bytt befattningar mycket och sådär, så jag är van vid förändringar och är inte rädd för det. Jag intresserar mig för människor och intresserar mig för, ja vad som händer omkring mig.

Intervjuare [00:43:58]: Ja just det så känner du att du är en världsmedborgare?

Talare [00:44:09]: Jo i viss mån men jag känner mig som svensk i alla fall att jag är... men jag har tyckt att det har varit jättespännande att bo utomlands, jättespännande att resa runt, i jobbet och privat och så, så sätt finns det ju en liten sådan upptäcktsresande i mig kanske.

Intervjuare [00:44:32]: Mm. Nej jag tänker just det här å ena sidan göteborgare å andra sidan kan man bo lite var som helst.

Talare [00:44:43]: Ja, alltså allting hänger ju samman med vad är syftet med, som för mig när jag flyttade till Tyskland då fanns det ett egenvärde att få komma ut och jobba utomlands i en befattning, att det sen blev Tyskland det var snarare att det fanns ett behov av att sätta en produktchef i Tyskland, från Sverige, det hade lika gärna kunnat bli England eller Frankrike eller någonting. Nu blev det Tyskland och då fick jag upp ögonen för vad det landet har att ge, utifrån de förutfattade meningarna jag hade innan kanske. Så, så sätt var det spännande, jag har varit en hel del borta i Sydostasien jobbmässigt också, och hade inte varit främmande för, om vi bara ser till jobbet liksom eller min egna, nu vill jag och har även andra hänsyn och ta, men bara så sätt hade det varit jättespännande att jobba där borta i några år. Men jag hade nog ändå velat komma tillbaka, vilket jag gjorde från Tyskland också, att komma tillbaka till Sverige för att innerst inne så är det här jag har mina rötter, det känner jag väl. Sen om det är Göteborg eller Stockholm, jag menar hade jag flyttat till Stockholm nu så hade jag förmodligen också bott utanför stan i någon trevlig förort, och kanske inte nyttjat allt vad som fanns där inne. Det är väl också att man präglas, det tror jag att man ska vara medveten om, att man präglas mycket av den delen av sitt liv när man, jag tänker på studentlivet. För mig är det just de åren i Stockholm, jag byggde mycket relationer med kompisar, och i studierna är det så, du börjar i första klass eller förskoleklass med en brokig skara klasskamrater, och ju längre upp du kommer i din utbildning ju mer homogent blir det, ju mer likasinnade är man i värderingar och kanske sådär, och då, man formas mycket där tycker jag. Så det kanske inte alls skulle vara samma sak om jag flyttade tillbaka idag.

Intervjuare [00:46:57]: Nej, eller så skulle du umgås med dem ändå som du...

Talare [00:46:58]: Jo, det gör jag också, jag försöker hålla kontakten självklart och vi är några stycken som är uppe och går på fjället på våren där, gamla studiekamrater och jo, jo, absolut. Men det är väl också att jag har varit aktiv i, oavsett var jag har gått in så har jag varit aktiv, jag satt i kårstyrelsen på skolan då, på Handelshögskolan och fick jättemycket kompisar.

Intervjuare [00:47:27]: Ja det är klart.

Talare [00:47:28]: Och de flesta, även göteborgarna, flyttade inte tillbaka utan de flyttade ut i världen eller stannade kvar. Sen var vi några stycken som kom tillbaka hem.

Intervjuare [00:47:39]: Ja just det, men det är det här med förändringen också som får dig att?

Talare [00:47:43]: Ja jag gillar när det är projekt på gång och att det händer saker.

Intervjuare [00:47:46]: Om du fick, du var inne lite på det här med hur man skulle önska att Göteborg såg ut, men om du nu skulle få bestämma, om du skulle driva en förändring i Göteborg kan du, är det något som går att svara på så här [skrattar,] vad du skulle...

Talare [00:48:09]: Nej men, som jag var inne på tidigare jag tänker att tittar man på, alltså jag vill se att Göteborg stärker sin position, behåller det staden har och stärker sin position när det gäller inom hightech och medtech och så vidare, vi är ju inte någon finansstad vi har ju inte fintech som man säger, i den utsträckning som finns i Stockholm, men vi har inom medicinteknik, läkemedel, IT, alltså vi har mycket som är högteknologiskt på olika sätt, och det hoppas jag verkligen att Göteborg kan behålla och stärka. Så att det blir en stad som drar till sig högutbildade, att vi stannar här när vi har gått på Chalmers eller Handels, att vi får behålla många utav våra unga välutbildade, för det behövs Och sen att vi kommer vara en inkluderande stad, att vi kan jobba med att lösa, hur det nu ska gå till, den segregation vi har i staden, så att man kan behålla en öppen och välkomnande profil. Jag förstår att det här är jättesvåra problem men jag har ingen, ska inte påstå att det är något som jag har något förslag till lösning på, men det är oerhört viktigt, för det, och att det är en trygg stad, det händer ju mycket i både Göteborg och Malmö och Stockholm som är oroande. När det gäller gängkriminalitet och annat och det är klart att det, det är lätt att stänga sin ytterdörr och känna att det där angår inte mig, men det gör ju det till syvende och sist så är det ett samhälle som, som inte vi vill ha.

Intervjuare [00:50:29]: Mm. Men vad tror du om utvecklingen, vad gäller det?

Talare [00:50:38]: Ja. Det är en jättestor politisk fråga.

Intervjuare [00:50:42]: Det är det sannerligen.

Talare [00:50:42]: Som inte löses så himla lätt, nej jag tror vi har, vi har ett antal tuffa år framför oss tror jag, där alla måste hjälpas åt och kraftsamla på något sätt. Alla aktörer måste se att vi, nej jag vet inte, jag kan inte svara på hur det, vad som behöver göras alltså, vi behöver åtgärda problemet på något sätt, och då får det vara, men att det behöver samordnas, och görs till stor del idag, men att det behöver verkligen gemensamma krafter på alla fronter.

Intervjuare [00:51:28]: Men som vi sa tidigare, man måste vara hoppfull [skrattar].

Talare [00:51:34]: Ja absolut.

Intervjuare [00:51:34]: Jag tänker om vi nu ska avsluta den här intervjun så är det väl bra.

Talare [00:51:40]: Att vi är hoppfulla ja.

Intervjuare [00:51:40]: Ja [skrattar].

Talare [00:51:42]: Jo, jo, nej men jag, det måste vi vara, vi måste tro att vi löser de stora samhällsproblem vi har, i världen egentligen för det är inte unikt för Göteborg. De finns ju på så många ställen, men att vi kan lösa det på något sätt, eller dämpa utvecklingen i alla fall i första steget.

Intervjuare [00:52:15]: Mm ja men jag är jättetacksam att du ville vara med, det var roligt att höra det du hade att berätta.

Talare [00:52:22]: Ja, ja.

Intervjuare [00:52:23]: Och det är inget som du känner att du vill...

Talare [00:52:24]: Nej inte direkt sen vet jag inte vad du får ut utav det om det var, jag är inte så, jag är inte kategorisk på något sätt i mina uttalanden och kanske kommer...

Intervjuare [00:52:34]: Det behöver man inte.

Talare [00:52:35]: ... med de där revolutionerande tankarna och idéerna.

Intervjuare [00:52:41]: Det är våra vanliga tankar som vi är ute efter helt enkelt, alla, och så när vi lägger samman så får vi lite från alla håll.

Talare [00:52:52]: Mm jag förstår.

Intervjuare [00:52:53]: Då stänger jag av här.

[bandningen slutar]

[bandningen börjar]

Intervjuare [00:00:01]: Då ska vi se, nu är den igång igen där, då får du gärna, vi kom in och pratade om ditt föreningsliv här.

Talare [00:00:07]: Jo jag nämnde det att jag har fått föreningslivet med modersmjölken och alltid varit aktiv oavsett var jag har varit någonstans så att säga, vi touchade det förut med både IK Stern och med kårstyrelsen på Handelshögskolan och ordningsman i grundskolan och du vet allt sådant där [skrattar]. Hur som helst sen nämnde jag nu efter intervjun att jag har varit med i, eller är med egentligen, och har varit 13 år i Hisingens cykelklubb som också var en tillfällighet, jag hade inte hört talas om den innan men cyklade Vätternrundan och hade fått tips om att se om jag hittade något gäng att cykla med när jag väl hade startat, man sa till mig försök få, alltså innan när jag pratade med personer som hade gjort det här,

försök få en starttid runt tre eller fyra på morgonen för då börjar det ljusna och det är lite lättare och så slipper man köra med lampa och sådär. Så gjorde jag det och så tittade jag om det fanns något gäng som jag kunde hänga på och det visade sig att det fanns ett gäng där som var just Hisingen cykelklubb, så jag frågade dem och då, ja bara du kan cykla i klunga så får du gärna vara med, och så jo men det kan jag sa jag. Så hängde jag på dem, och hade en fantastisk dag där runt Vättern, så då gick jag med i Hisingen cykelklubb och har varit aktiv där, inte de två senaste åren ska jag säga, men annars har jag varit med som funktionär på tävlingar och cyklat många träningar med dem och några Vätternrundor, och det är också en fantastisk Göteborgsklubb som fungerar.

Intervjuare [00:01:46]: Mm, och du sa då fick man se Göteborg...

Talare [00:01:50]: Precis, det var så vi kom in på det då fick jag också möjlighet att cykla runt i Göteborg med omnejd.

Intervjuare [00:01:57]: Är det träningar man kör då på olika sträckor?

Talare [00:02:00]: Ja, nu kan jag inte säga exakt hur det är idag, men då, det tror jag fortfarande är så att då är det i regel en tur på helgen på söndagen, och en eller två i veckan, då man träffas antingen i klubbstugan eller klubbhuset på Hisingen eller någonstans söder om stan för att ge sig ut på olika rundor.

Intervjuare [00:02:25]: Och så tävlar man också eller?

Talare [00:02:29]: Ja de flesta utav oss är motionärer som cyklar för att vara med på Vätternrundan eller någon av de här lite större motionsloppen men sen har det funnits, jag kan inte säga hur det är just idag men det har funnits också de som är riktigt tävlingsinriktade, som kör sådana riktiga cykellopp. Det andra är motionslopp.

Intervjuare [00:02:53]: Men Vätternrundan kallar man det ett motionslopp också eller?

Talare [00:02:56]: Det är ett motionslopp, det är ju egentligen ingen tävling, så sätt. För att få vara en tävling så måste det vara på avlysta vägar som inte har trafik och så, men det blir ändå en tävling för oss som är med [skrattar].

Intervjuare [00:03:11]: Ja det är lite så man hör...

Talare [00:03:11]: Antingen tävlar man med varandra eller med sig själv, och tidigare lopp.

Intervjuare [00:03:18]: När var det du gjorde den första gången sa du?

Talare [00:03:20]: 2005 gjorde jag den och då kan man väl fråga sig var det någon åldersnoja då eller?

Intervjuare [00:03:27]: Ja var det det? [Skrattar].

Talare [00:03:28]: Nej, det var det nog inte men det var väl att ja, jag kanske ska göra det där

också, prova på det, jag tror det var samma kamrat som fick igång mig på Vasaloppet igen som hade kört året innan och ja, ja, då gör jag väl det då, och testar.

Intervjuare [00:03:45]: Ja det var det du berättade också här när mikrofonen var avstängd om att Vasaloppet så åkte du först en gång.

Talare [00:03:50]: Ja 1977 när jag var 22 år och då drogs med utav, låg på Sjökrigsskolan och då var vi ett gäng som skulle åka, och så tyckte jag då hade jag gjort det, men sen kom det på tal igen i slutet på 90-talet då, en kamrat där som jag nämnde just, som skulle köra och så lärde jag honom lite grann och sen året efter så skulle vi göra det tillsammans, så då hängde jag på sen och blev mer och mer aktiv i klubben.

Intervjuare [00:04:20]: Det är roligt att intresset kan återuppväckas sådär.

Talare [00:04:24]: Absolut. Jo den låg väl där och pyrde men det var mycket utförsåkning där emellan om man säger. Och så fick jag med min äldsta son på det som också gjorde klassikern med mig, och gick in i klubben och blev tränare och den yngsta nu som bor i Schweiz han åker mycket utför, men nu skulle han, nu önskade han sig längdåkningsskidor i julklapp. Det kan vara ett bra komplement.

Intervjuare [00:04:52]: Ja roligt. Men då så, ska vi stänga av här igen.

Talare [00:04:58]: Ja.

[bandningen slutar]